

Előkészületek Pécssett az ipari vásárra

Pécs az idén ismét megrendezi ipari vásárát. Tavaly szünet volt, a Gazdasági Bizottság döntése szerint ugyanis a vidéki városok csak két évente rendezhetnek ipari vásárt. Tudósításunkban most a pécsi előkészületekről számolunk be.

A vásár rendezője, a városi idegenforgalmi hivatal még tavaly ősszel fél ezer hazai vállalatnak és szövetkezetnek küldte el a felhívást. Az érdeklődés minden eddig felülmúl, 110 kiállító jelentkezett, s ez a szám a későbbiekben csak több lehet. Bár a vásár elsősorban Pécs és Baranya iparának teljes keresztmetszetét szeretné bemutatni, számos budapesti és vidéki kiállítót fogad, közöttük állandó kiállítónak számító vállalatokat, de új jelentkezőket is. A legfeltűnőbb az, hogy Pécsre jön az ország szinte valamennyi jelentősebb bútorgyára. A magyarázat egyszerű: nagyjából befejeződött a magyar bútorgyári rekonstrukciója, s a bútorgyárak most — lakberendezési áruházak és bemutatási lehetőséget, piacokat keresnek.

Akár csak a szegedi, a Pécsi Ipari Vásár is egyben a magyar—jugoszláv határmenti árucseré egy legfontosabb fóruma és találkozóhelye. Ami a jugoszlávok részvételét illeti, még nem állt össze a kiállító listája. Részvételüket az is befolyásolja, hogy a két ország január elsejével áttért a dollárelszámolásra, s meg kell várni, hogy minden részlet-

kérdés tisztázódjék. Az idegenforgalmi hivatal mindenestre már tárgyalta a horvátországi kereskedelmi kamarával és a határmenti árucserében érdekelt külkereskedelmi vállalatokkal, az északi RUMEX-szel és a Slavonija Commerceszel. Ezek szervezik majd a jugoszláv cégek részvételét, s irányítják ide a kereskedőket. Ezenkívül meghívták a szegedi ipari vásárok szereplő Újvidék és Szabadka környéki vállalatokat.

A jugoszlávokon kívül az idén először más külföldi kiállítókra is számítanak. Meghívták Pécs finnországi testvérvárosa, Lahti vállalatát, továbbá tárgyalta az NDK és Lengyelország kereskedelmi kamaráival. A Pécsi Ipari Vásárt július 6—15-e között a Köztársaság téri iskolákban és a szabad téren rendezik. Gondoskodnak kiegészítő rendezvényekről: divatbemutatókról, konferenciákról.

Miklósvári Zoltán

A hét könyvei

Kékesdi Gyula: A forradalom katedróján. Lengyel Gyula életregénye (Kossuth). — Nemes László: A jószándék kövei. Regény. — Gyergyi Albert: Anyám meg a falu (Szépirodalmi). — Világtörténelem képekben I. — J. Villain: A Pireneusoktól a Fokföldig. — A színház világtörténete I—II. (Gondolat). — Héthy—Makó: Munkásmagatartások és a gazdasági szervezet (Akadémiai). — R. Alexandrova: Ki látta Lajkót? (Móra). — Agatha Christie: Öt kismalac (Európa). — Lugosi: Faforgácsoló szerszámokat karbantartó gépek (Műszaki).

Erdei Ferenc válogatott írásai és beszédei (Kossuth). — A kémia újabb eredményei. 8—11. kötet — Palotás: A Balkán-kérdés az osztrák

—magyar és az orosz diplomáciában a XIX. század végén (Akadémiai). — A csillagzótt szerető. Tudományos-fantasztikus novellák. Olcsó Könyvtár (Szépirodalmi). — Mándy—Sulyog: Előszó szakácskönyvem (Minerva). — Kovács: Kirándulás az ABC-hegyre. 2. kiad. (Tankönyvkiadó). — P. Karlson: Biokémia (Medicina).

A. Bessie: A felforgatók. Regény. — Tersánszky Józsi Jenő. A veszedelmes napló (Magvető). — Aucassin és Nicolette. Miniatűr kiadás. — Dumas: A három testőr (Európa). — A. Harper: Elektronikus szerkezetek konstrukciója és gyártása. — S. Falk: Műszaki Mechanika III. (Műszaki). — Méhes György: Leleplezem a családomat (Dacia). — Herceg János: Két világ (Fórum). — Pályaválasztási tanácsadó. A Pályaválasztási Intézet 1973. évi tájékoztatója (Tankönyvkiadó).

Hont Ferenc: A cselekvés művészete (Gondolat). — Köhalmi: A steppék nomádja lóháton, fegyverben. Kőrösi Csoma Kiskönyvtár. — Juhász Gyula költői nyelvnek szótára. Szerk.: Benkő Loránd (Akadémiai). — Ternai Zoltán: Személygépkocsi-vezetők tankönyve. Műszaki ismeretek. — E. Fried: Absztrakt algebra elemi útján. (Műszaki). — Szabó István: Ne nézz hátra! (Szépirodalmi). — Dömötör Tekla: Magyar népművészet (Corvina). — Kós—Szentimrei—Nagy: Kászoni székely népművészet. (Kriterion).

1973/5
BALASSA Iván: Banner János 1888—1971. Ethnographia, 1973. 2-3. szám. [Fényképek, Fényképek.]
R. HUTÁS Magdolna: Néhány megjegyzés Dugonics Andrással és Sandor István szóhasználatához. Magyar Nyelv, 3. szám.
[LÁNYI György] (L. Gy.): Nemzetközi Biológiai Továbbképzési Központ Szegeden. Búvár, 1973. január. [Fényképek.]
Gazdaságos termel. Élelmiszeri Dolgozó, január. [Az új tejszem.]
Társaságunk hírei. — MEZEY Géza: Csongrád megye. — Előadók. Gyógyszerészet, január. [A Magyar Gyógyszerészi Társaság Csongrád megyei szervezeteinek rendezvényeiről.]
GALAMBOS Ferenc: A literatúra főkapitány. Könyvtáros, január. [Szalay Józsefről, Fényképek.]
MOCsAR Gábor: Egy könyvtár védelmében. — Ne zárják be! Kriika, január. [A gyermekkönyvtárról.]
SZELESI Zoltán: Művészet és személyiség. — Reflexiók Vinkler László szegedi tárlatához. Művészet, január. [Rajzzal.]
Együttműködési szerződés. Ruházati Munkás, január. [A ruhagyár, valamint a vám- és pénzügyi szakasz között.]
A brigád minden tagja tanul Szegeden. Textilmunkás, január. [A textilművek Aranyonai szociálistá brigádjáról.]
BATORI Sándor: Szab-liták oktatása Szegeden. A MEDOSZ Lapja, jan. 4.
BARNA József: Látogatásban. — Szegediek — Újpesten. — Szereplő fogadtatás. — Tetszettek a korszerű BD-gépek. Textilelet, jan. 6. [A textilművek dolgozóinak látogatása a Magyar Pamutban. Fényképek.]
BARNA József: Nyugodtabb munkahelyi légkör, szervezési intézkedések: jó eredmények. Textilelet, jan. 13. [A textilművekben.]
—Kutas—: Lammernmoori Lucia. — A Szegedi Nemzeti Színház operatársulatának előadása Szolnokon. Szolnok megyei Néplap, jan. 24.
Szegedi kutatók is közreműködnek a brazil közlekedés-ki-bernetika megteremtésében. Új-tök Lapja, jan. 24.
Csatorna-alagút. Petőfi Népe, jan. 25. [A főgyűjtőcsatorna építéséről.]
Nemzetiségi tanácskozás Szegeden. Tanácsok Lapja, jan. 26.
Nagyvárosi textilipari fejlesztés. Esti Hírlap, jan. 27. Dolgozó Lapja (Debrecen), jan.

Szeged a hazai lapokban

BERCELI A. KÁROLY

Hullámsír

183.

— No ottan kevés ház maradt épen — csó-válta a fejét a főhadnagy, de félszettel azért még mindig Etelkát vizsgálta, aki megérezte a hódító férfi támadó tekintetét, s hideg megközelíthetlenséggel utasította vissza azt. E szempárban csak pillanatokig tartott, persze Zubovics részéről inkább megszokás és gyakorlat volt, de ahhoz inkább elég, hogy Etelka merev és kimért legyen vele. Határozottan sértette és bosszantotta a katonatiszt magabiztos fölénye, és közismert sikerekkel elkényeztetett viselkedése.

— Parancsoljon — nyújtotta Etelka felé a kezét, de a leány úgy ugrott a csónakba, hogy nem vette igénybe a följáról segítséget. — Nyilván sokat sportol.

— Nem vagyok elpuhult lány — válaszolt szárazon Etelka.

Richter is ott állt azon a lépcsőfokon, mely még száraz volt, s kérte, hogy őt is vigyék magukkal, mert neki mindenképpen el kell jutnia Rókusra, hogy segítsen kötélgéáros barátjának.

— Elkésett, uram — felelt Zubovics. — A víz már mindent elmosott, már elérte a Kál-vária utcát, sőt a Dugonics sétányt is, mégpedig hajnali négykor. Most mingyárt hét óra lesz, s már csónakáznak a Szabadkai utcán, s a Dömötör-templom környékén is. — Egy térképet vett elő a zsebéből. — Mindent áttanulmányoztam, mielőtt elindultam volna. A Szentháromság utcán még hatig gyalogszerrel is a vasúthoz menekültek, de azóta eltűnt már az egész Alsóváros

Több hús asztalunkon

Hogyan jelentkeznek a bőséggondok?

Vitatni sem lehet, a sertéshústermelés napjainkban virágkorát éli. Elég megemlíteni, hogy 1971-ben 4 millió 618 ezer hízó, tavaly viszont már 5 millió 502 ezret vásároltak fel hazánban a húsiipari tröszt dolgozói. Mi várható az idén? Még több sertés.

1.

Maradjunk a számoknál. Vágómarhából tavaly 543 ezret, vágójuhából 42 ezret, süldőkből 416 ezret és tenyészszarvasmarhából 20 ezret vásárolt fel ez a mammuttröszt az ország különböző megyéiben. Ez azt is jelenti, hogy a korábbi évektől eltérően több hús került asztalunkra és külföldre is. Belföldre mintegy 1200 vagonnal több tökehus és húskészítmény jutott, mint 1971-ben, ez 5—6 százalékos növekedésnek felel meg. Különösen a sertéshús és húskészítmény aránya javult, ami köszönhető a korszerű sertéscsokkomplexumok termelésének és a nagyarányú háztáji hizlalásnak. Természetesen nemcsak a hazai asztalok élvezhetők a termésköszéget, hanem a külföldi fogyasztók is. hiszen a húsiipar külkereskedelmi vonatkozásban is kimagasló eredményeket ért el, a nettó tőkés devizabevétel több mint 30 százalékkal növekedett tavaly, 1971-hez viszonyítva.

A hústermeléssel párhuzamosan bővítették a feldolgozást. Nem szegénykednek ezen a téren sem, a beruházás összege 500 millió forintot elérte, szemben a korábbi év 300 millió forintjával. Sikerült a vállalatok zöménél a két műszakos termeléshez megteremteni az előfeltételeket, vagyis, hogy az 5 millió sertést levágják és feldolgozzák. Ma már ott tartunk, hogy a termeléssel kevesebb a gond, baj, mint a feldolgozással. Az elmúlt év is olyan tapasztalatokkal zárult, a bevezetett második műszak mellett a szabad szombatok kihasználásával tudták csak feldolgozni az árut. Néhány éve egészen más gondjaink voltak. Kevés hús, rosszabb terítés. Tény viszont, hogy a tavalyi évet 1,4 milliárd forint ered-

ménnyel zárta a húsiipar. Komoly, elgondolkodtató összeg.

Számunkra, fogyasztók számára mindenképpen az idei év érdekes. Részben, mert bel- és külföldi időségi problémák merültek fel az értékesítésben, az állategészségügy helyzetéből adódóan, másrészt pedig a tavalyinál megegyezően nagyobb beruházást valószínűleg meg. A termelékenység tovább növekszik, és az új ipari termelői árak mellett a megfelelő gyártás- és gyártmánystruktúrát kidolgozzák. Az idén is bőven lesz vágóhús. A félé, hogy a felvásárlás majd nem lesz egyenletes, ez kisebb gondokat, zavarokat okozhat. Ezekkel már most érdemes számolni, hiszen nem alapvető bajok.

2.

A húsiipar ígérete, ebben az évben jobb együttműködést alakít ki a belkereskedéssel, a hálózat bővítésében és korszerűsítésében, ugyanakkor megkezdte saját szakbolt-hálózatának kiépítését is annak érdekében, hogy ne legyen áruhiány. A fogyasztók hátrányára évek óta tart a vita; a kereskedelem nem rendelt, vagy az ipar nem szállít. Ha minden jól megy, az idén már nem vitatkozunk, nem lesz mi-ért. Bővebben kerül asztalunkra a sok finomságból. Azt is jelenti, hogy az olcsóbb cikkek gyártására különös figyelmet fordítanak. Szükséges ez. Az értékes átlái fehérekben gazdag élelmiszerek fogyasztása az életszínvonal-emelkedésnek, az igényességnek természetes velejárója. A termelés növekedésével kell, hogy növekedjen a feldolgozás, csomagolás, a forgalmazás színvonala is. Ez növeli részben a fogyasztást. Kétségtelen, gyorsan változik a fogyasztók választék- és minőség iránti igénye. Joggal. Mikor, ha most nem? A sertésprogram, a termelés ontja az alapanyagot, tehát az összhangot kell megteremteni a vártnál gyorsabb vágósertés árutermelése, a feldolgozó-kapacitás növekedési üteme, valamint a

3.

A bőséggondok nem kis gondok. Bizony az utóbbi évtizedekben a hústermelék forgalmazására alkalmas boltihálózat, hűtő- és raktárter, szállítóeszközök elmaradtak a mai követelményektől. Az ipar fejlesztésével és rekonstrukciójával egyidőben szükséges a kiemelt felszereltségű, ellátottságú és nagy áteresztőképességű hússzakbolt-hálózat.

Kétségtelen, anyagi áldozatok is követel az örvendetesen megnőtt húsfelvásárlással és forgalmazzal járó gondok megoldása. Am, itt már fordított az alapállás, megteremt értékeket; árukat kell időben és jól a fogyasztókhoz juttatni. Vagyis az értéket realizálni.

Sz. Lukács Imre

is. A víz a temető felől zúdult rá. Kevés ház maradt az egész városrészben.

— Akkor a Pistáké háza is összedőlt — kiáltott föl Gábor elkéseredve.

— Az hol volt? — kérdezte a főhadnagy, s a térképét nézte.

— A Borbás utcában — s megmutatta rögton, hogy az hol van.

— Itt már semm sincs, csak nádfedelek és háztetők — legyintett Zubovics, aztán Richterhez fordult. — Ha ön is segíteni akar, várjon egy kicsit, hamarosan küldök valakit. Nekünk sietnünk kell.

— És sok a halott? — kérdezte aggodalmasan az optikus.

— Még nem tudni pontosan, de nem túl sok. Talán kétszáz, ahogy én felmértem a helyzetet. A legtöbbnek volt ideje elmenekülni még, ha nem becsülte túl a háza ellenállását. A katasztrófa előtt mintegy tizenötezer ember menekült el, ma a hajóhídon vagy húszezer ment át Új-szegedre, a Tisza-parton, a főgáton talán tízezer ember húzódtott meg, s a városban is van még harmincezer lélek. Ezt hallottam — mondta még, aztán ezvezt ki felé a kapun.

— Még csak annyit mondjon, főhadnagy úr, hogy itt, a szomszédos Oskola utca táját is elöntötte a víz? — kiabált utána Richter.

Zubovics egy pillanatra még megállt, újra elővette térképét.

— Nem, uram. A hídfőtől indulva a Mjatyánk, az Ótpacsirta, Bába, Kereszt és Szegfű utca száraz maradt. De a nép leginkább az Oskola utcában szorult össze, úgy látszik, az fekszik a legmagasabban — magyarázta a stratégia, aztán, mikor a többi csónakhoz érkeztek, Gábor az egyikbe áttessékelt. — Ha ön hajóváradék, akkor a hőlgyel lépjén át ebbe az üres ladikba, de nagyon kérem, ne sok időt töltsön a családjá körében, azok nyilván jó helyen vannak, hanem evezzen tovább, mert nagyon sokan várják még, hogy megmentse őket.

Etelka és Gábor átugrott a kijelölt csónakba, melyet láncsal kötöztek az előtte úszóhoz, mikor a városháza felől kétségbeesett sikoltozásra lettek figyelmesek.

— Nők — mondta Zubovics. — Siessünk oda.

Gábor eloldotta a láncot, Etelkát a csónak végébe ültette, s ő is abba az irányba evezett. A síránkozás oly szívzaggató volt, hogy nem tudta leküzdeni sem kíváncsiságát, sem azt a szárdékát, hogy ő is segítsen valakin, ha tud. Hiszen az üres csónak arra való. Néhány evezőcsapással elérték a Karász utcát, ahol a házak épek maradtak ugyan, de mélyen vízben álltak. Etelka nem állta meg, hogy ne mutasson föl az egyik lakásra, mely hamarosan az övéké lesz. Gábor megmosolyogta, s igyekezett a hangok irányába. Hamarosan megpillantották a székházat is, s a gesztenyefákkal beültetett sétányt, melyeknek tarr ágaihoz vagy magas törzséhez egy-egy ladi-kot vagy utazspontot kötöztek, a tér egyéb-ként, a város büszkesége, hatalmas tóra emlékeztetett, melyen most nyüzsgöttek az odarendelt vízi járművek.

A sikoltozás a Feketesas utcából hallatszott, s a remült hangokra egész sereg csónak indult arrafelé, de furcsa módon egy összeroppanni készülő ház előtt megtorpantak, tanakodtak anélkül, hogy a rimánkodó nők segítségére siettek volna.

— Mi is emberek vagyunk — ordította torka-szakadtából egy kissé kifeszített, de nem csúnya arcú leány, aztán vagy ötven-hatan integettek mögüle, és zokogva kérték, hogy őket is mentse meg, mert az udvarban már recseg-ropog a gerendázat, s ha nem jönnek gyorsan, ők is elmerülnek.

Zubovics rögton látta, hogy kikről van szó, s egy percig sem habozott, hogy segítsen rajtuk, s némi megvetéssel mérte, végig az egyik csónakban ülő férfit, aki erkölcsi emelkedettségében gúnyos megjegyzéseket tett a szerencsétlen leányokra.

[Folytatás]